

kunnet skaffe tilstrækkeligt Saltvand og dermed tilstrækkelig Næring for Fiskene ind i Ringkøbing Fjord.

Efter Lovforslaget skal der aabnes for Fjorden nede ved Gødelen. Hvis man kan stole paa, hvad Vandbygningsvæsenet tidligere har sagt om Kanalen ved Gødelen, vil denne kræve Sikringsarbejde. Jeg skal ikke sige noget om, hvorvidt Vandbygningsvæsenet her har stillet Krav om mere, end rimeligt er, eller ej; jeg holder mig blot til, hvad det har sagt om Sagen, og det er dette, at Gødelen-Kanalen bør sikres, og at Sikringsarbejdet vil koste mellem 2 og 3 Mill. Kr. Nu er der en Mulighed for, at Vandbygningsvæsenet paa Grund af de foreliggende Omstændigheder har taget alt med, og at man muligvis kunde sikre Kanalen ved Gødelen med mindre Værker, der ikke skulde have andet Formaal end at forhindre, at Kanalen vandrede Syd paa, om man maa bruge det Udtryk. Hvis man lader Kanalen være usikret, vil Udløbet rimeligvis efterhaanden blive skubbet længere og længere mod Syd, indtil det til sidst er helt nede, hvor det gamle Udløb var, ved Nyminde. Alt dette skal jeg imidlertid lade ligge, jeg nævner det blot, fordi Rigsdagen maa være paa det rene med, at det sidste Ord i Sagen neppe er sagt med det Lovforslag, der her foreligger. Der vil rimeligvis komme nye Krav til Rigsdagen om betydelige Bevillinger, og der kan saaledes være langt endnu til Vejs Ende. Men jeg vilde dog mene, at Rigsdagen vilde handle klogt, om den nu ophørte med Eksperimenterne og fremtidig ikke foretog sig noget, som den ansvarlige Sagkundskab ikke vilde sige god for, om man altsaa ikke begynder forfra paa Eksperimenter, som Vandbygningsvæsenet nok gaar med til, men som alligevel ikke har det fornødne saglige Grundlag. Det forekommer mig, at man, uden at gøre sig skyldig i nogen som helst Overdrivelse, kan sige, at det har hævet sig haardt, at man stik imod Advarsler, stik imod den virkelige tekniske Sagkundskab — og for Resten ogsaa mod sund Sans — har truffet halve Foranstaltninger eller Foranstaltninger, som paa Forhaand maatte anses for at være i høj Grad tvivlsomme. Socialdemokratiet har fra første Færd advaret mod disse Eksperimenter. Ikke fordi vi ikke i og for sig vilde være med til at træffe Foranstaltninger, der sikrede Befolkningen omkring Ringkøbing Fjord mod de Ulemper, som var forbundne med at have et daarligt Udløb fra Fjorden, men som Sagen

i det hele taget har foreligget til Afgørelse for Rigsdagen, har Socialdemokratiet skønnet, at der maatte advares mod de Forehavender, man var inde paa, og det er da ogsaa slaaet til til Punkt og Prikke, at disse Forehavender ikke har kunnet staa for en nærmere Prøvelse, at de praktisk talt, naar det kom til Stykket, var ubrugelige, uigennemførlige.

Jeg kan altsaa anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg kan ikke se rettere, end at de Bemærkninger, der ledsager det, i Virkeligheden godkender det Standpunkt, Socialdemokratiet indtog i Fjor, at hvis man vil afvande Ringkøbing Fjord ved et Udløb ved Hvide Sande, er der ikke andet at gøre end at bygge en Sluse. Om det skal være en Lavvands-sluse, hvorved Ringkøbing Fjord vil blive en Ferskvandssø, eller det skal være en Regulerings-sluse, som Hr. Arvid Holm har skitseret, er selvfølgelig for os uvæsentligt. Hvad det for os kommer an paa, er, at Beboerne i saa vid Udstrækning som muligt kan være tilfredse med Ordningen. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til hurtig Behandling her i Tinget, og jeg udtaler Haabet om, at det i Løbet af faa Dage maa være endeligt vedtaget af Rigsdagen, saaledes at man tidligt paa For-aaret kan begynde paa Lukningsarbejdet, der utvivlsomt vil blive vanskeligt nok.

Eduard Larsen: Det er selvfølgelig med Glæde, at det radikale Parti giver dette Lovforslag sin Tilslutning. Lovforslaget er jo for det første et Udtryk for den Ordning af Afløbsforholdene, vi oprindelig ønskede som den endelige, og det bringer det, vi ønskede som første Led i den Arbejdsplan, der skal til for at føre Sagen ind i en sund og god Bane. Naar jeg siger, at vi med Glæde ser dette Lovforslag fremsat, maa jeg dog tage det Forbehold, at vi ikke kan komme bort fra en vis Vemod ved Tanken paa, hvorledes hele denne Sag er forløbet, hvilke Værdier der her er blevet ødelagt. Jeg vil fremhæve, at vi fra vor Side i Aaret 1911 gjorde opmærksom paa, at nu stod vi ved et Vendepunkt. Med den Katastrofe, vi havde forudsagt vilde indtræde, og som indtraadte den 5. og 6. November 1911, laa denne Sag pludselig paa en ny Maade, og der burde den være standset. Vi paaviste yderligere, at hvis den ikke standsede nu, vilde den ene Million trække den anden efter sig. Det er sket. Vi paaviste, at Staten atter og atter vilde komme til at staa overfor Erstatningskrav, som den af rent moralske